

ئوسمان قاۋۇل

ئۇمىنى قۇياشم دېدى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

ئوسمان قاۋۇل

ئۇمىنى قۇياشم دېدى

(پوۋېستلار)

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

她说“你是我的太阳”/吾斯曼·卡吾力著. —喀什:
喀什维吾尔文出版社, 2006. 1
ISBN 7—5373—1476—4

I. 她… II. 吾… III. 中篇小说—作品集—中国
—当代—维吾尔语(中国少数民族语言)
IV. 1247. 5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2006)第 007491 号

责任编辑:齐曼古丽·阿吾提
责任校对:阿尔祖姑丽·斯迪克

她说“你是我的太阳”

(中篇小说集)

作者:吾斯曼·卡吾力

喀什维吾尔文出版社出版发行

(喀什市塔吾古孜路 14 号 邮编:844000)

各地新华书店经销

喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷

880×1230 毫米 1/32 开本 7.125 印张 1 插页

2006 年 1 月第 1 版 2006 年 1 月第 1 次印刷

印数:1——3080

定价:11.00 元

如有质量问题请与我社联系调换

电话:0998—2653927

本集子选录作者近年来所写的 5 篇中篇小说。

مەسئۇل مۇھەررىرى: چىمەنگۈل ئاۋۇت
مەسئۇل كوررېكتورى: ئارزۇگۈل سىدىق

ئۇ مېنى قۇياشسىم دېدى
(پوۋېستلار)
ئاپتورى: ئوسمان قاۋۇل

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتتى
(قەشقەر شەھىرى ئارغۇز يولى 14 - قورۇ، پوچتا نومۇرى: 844000)

جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرىدا سېتىلىدۇ
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى: 880×1230 م 1/32

باسما تاۋىقى: 7.125 قىستۇرما ۋارىقى: 1

2006 - يىل 1 - ئاي 1 - نەشرى

2006 - يىل 1 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى: 3080 — 1

ISBN7 — 5373 — 1476 — 4

باھاسى: 11.00 يۈەن

سۈپەتتە مەسىلە كۆرۈلسە ئالماشتۇرۇپ بېرىلىدۇ

تېلېفون: 0998 — 2653927

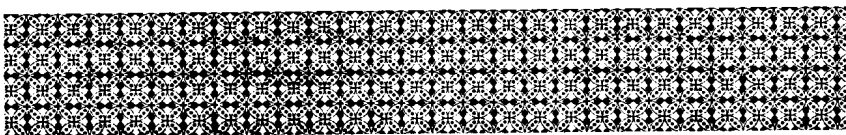

ئوسمان قاۋۇل 1962- يىل
9- ئاينىڭ 13- كۈنى توقسۇ نا-
ھىيىسىدە تۇغۇلغان. 1984- يىلى
قەشقەر پېداگوگىكا ئىنستىتۇتى
جۇڭگو تىل- ئەدەبىيات فاكۇلتېتىنى
پۈتكۈزگەندىن كېيىن، «شىنجاڭ
نېفىت گېزىتى» دە مۇخبىر، ئەدەبىي
بەت مۇھەررىرى، تەھرىر بۆلۈمىنىڭ
مۇئاۋىن مۇدىرى بولۇپ ئىشلىگەن.
2001- يىل 4- ئايدىن ھازىر-
غىچە قاراماي ئەدەبىيات- سەنئەت-
چىلەر بىرلەشمىسى «مايىۋلاق»
ژۇرنىلىنىڭ مۇئاۋىن باش مۇھەررىر-
لىك خىزمىتىنى ئىشلەۋاتىدۇ. كان-
لىدىات ئالىي مۇھەررىر.

ئۇنىڭ ئىجادىيىتى 1982-
يىلى يازغۇچى جالالىدىن بەھرام-
نىڭ «يېتىم» ناملىق ھېكايىسىغا
يازغان ئوبزورىدىن باشلانغان. ھا-
زىرغىچە ئاپتونوم رايونىمىزدىكى
ھەر دەرىجىلىك مەتبۇئاتلاردا 600

مۇندەرىجە

خۇش قال ، بالىلىقىم	1
ئىسسىق تۇپراق	44
ئۇ مېنى قۇياشم دېدى	85
سەرسان پەرىشتە	136
پارچىلىنىش	181

خۇش قال، بالىلىقىم

شەرق تەرىپى قەدىمكى دەريانىڭ يېيىلىپ ئاقىدىغان ئەگرى - بۇگرى قىنىدىن سوزۇلۇپ چىقىپ كەڭ كەتكەن شالزارلىقنى ھاسىل قىلغان، كۆپكۆك چىمەنزارلارنى ئۆز قوينىغا ئېلىپ تەبىئەتنىڭ ئەر-كە بالىسىدەك سوزۇلۇپ ياتقان — مېنىڭ بالىلىقتىكى سۆيۈملۈك مەھەللەم، بىر قاراشقا بۇ مەھەللە شۇنچىلىك تىنچ، ۋاراك - چۈرۈڭ-دىن خالىي، راھەتتە تۇرۇپ تۇرىدۇ. مەھەللە ئۈستىنى بىر قەۋەت نەمخۇش ھاۋا كېزىپ يۈرىدۇ. مەيلى يازنىڭ پىژغىرىم ئىسسىقلىقى ئورما ۋاقتىدا تەكشى ئىرغاڭلاپ تۇرغان ئالتۇن باشاقلىق بۇغدايازار-لىققا قارىماڭ ياكى بىر تەرىپى ئاسمان پارچىسىدەك سۈزۈك جىلۋىلەنىپ تۇرغان تەبىئىي كۆلنىڭ يېنىدىكى كەڭرى خاماندا كۆكنى تىت-رىتىپ ئېيتىلىۋاتقان لاي - لاي ناخشىسىنى ئاڭلىماڭ، ھامان ئاشۇ نەمخۇش ھاۋا دىمىغىڭىزغا ئۇرۇلۇپ، سىزگە بىر خىل راھەت بېغىشلايدۇ.

كىشىلەر پىلىك ئېرىق دېيىشىدىغان، غەربىي شىمالدىن شەرقىي جەنۇبقا قاراپ دۇغلىنىپ ئاقىدىغان ئىنچىكە ئېرىقنى سۆگەت تاللىرى ئاجايىپ سىرلىق تۈسكە كىرگۈزگەن بولۇپ، باغلارنىڭ ئەتراپى پۈ-تۈنلەي جاڭگالدىن بىر تۈپ - بىر تۈپتىن چېپىپ ئەكەلگەن ئاق يانتاق بىلەن قورشالغان. كۆزىڭىزگە مەي باغلاپ پىشقان ئۆرۈك، كۆك شاپتۇل، مۇناقى ئۈزۈملەر مانا مەن دەپ كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ، ئەتە ئاخشاملاردا قوي - كالىلارنىڭ بەس - بەستە مەرىش - مۆرەشلىرى

مەھەللىنى بىر ئېلىپ سەھەردە خورازلارنىڭ چېلاشلىرى بىر كۈندە لۈك ھاياتلىقنىڭ باشلانغانلىقىنى جاكارلايدۇ. قۇياش قىزغۇچ نۇرىنى تەكشى سېپىپ شەرق تەرەپتىكى دەريانى لاۋۇلداپ تۇرغان چوغدەك يالتىراتسا، يەلپۈنۈپ تۇرغان شالزارلىقنى يېنىك ئەللەيلەپ سىزگە بىر خىل پەخىرلىنىش تۇيغۇسى ئاتا قىلىدۇ. مەھەللىنىڭ غەربىدىكى قويۇق ئۆسكەن قوناقلۇق، بېرىسىدىكى كۆكتات، قوغۇن - تاۋۇزلۇق سەھەر شەبنىمىدە يالتىراپ، قۇياشنىڭ بىر كۈنلۈك قۇتلۇق قەدىمىگە ئالقىش ياڭرىتىدۇ. قارلىغاچ يەر بېغىرلاپ ئۈچۈپ يەنە كۆككە شۇڭ-غۇپ تىنىمسىز ۋېچىرلاشقاندا ئېتىزدا تازا ئىش قاينىغان چاغ بولىدۇ. كالىلار كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ ھارۋا سۆرسە، قىپقىزىل چىلان تورۇقلار تېزگىنىنى كۈچەپ تارتىپ يوغان تاش تۇلۇقلارنى زەردە بىلەن سۆرەپ بۇغداي باغلىرى ئۈستىدە ئايلاندۇرىدۇ. قاداق بولۇپ قېتىپ كەتكەن قوللاردا ئۇزۇن تاسما قامچىلار، يۇلغۇندىن قىرىپ ياسالغان چوڭ - چوڭ ئارىلار، تۈن پەردىسىنى يىرتىپ يالتىرىغان تولۇن ئايدەك يوغان كەتمەنلەر پىرقىرايدۇ.

ئۇزۇن كۆڭلەكلىرىنىڭ پېشىنى يانغا قىستۇرۇۋالغان شوخ چوكانلار توم - توم ئۆرۈمە چاپلىرىنى تەكشى پۇلاڭلىتىپ، تىترەپ تۇرغان بەدەنلىرىنى ئەركىن ھەرىكەتلەندۈرۈپ يىگىتلەرگە ياردەملىشىدۇ. باغلارنى ئۆرۈيدۇ ياكى قوتانلارنىڭ تېگىنى قۇرۇقداپ چارۋىلارنىڭ قىشلىق ئوت - چۆپى ئۈچۈن ئورۇن تەييارلايدۇ. ئۈستىگە سامان ئۇۋاقللىرى تەكشى يېيىلغان ئېرىق بويىدىكى دۈمچەك ئۈجمە سايىسىدا بىر توپ بالىلار ئىككى - ئۈچتىن بولۇپ چۇرقىرىشىپ ئوينىمايدۇ، بىرلىرى قۇمدىن قارىلغاچ چاڭگىسى ياساشسا، بىرلىرى قۇمدىن پۈمزەك ئېتىپ ئېرىققا تاشلاپ «چولتوك» قىلغان ئاۋازدىن زوقلىنىپ كۈلۈشۈپ كېتىشىدۇ.

كۈن قايرىلغان چاغدا ئېتىز - خامانلاردىكى ئىشلار تېخىچە قىزغىن داۋام قىلىۋاتقانلىقىغا قارىماي، ئاپئاق مەرمەردەك پاقالچاقلىرىنى لىغىلىدىتىپ، قوللىرىغا ئاياغلىرىنى ئېلىشىۋالغان قىز -

جۇۋانلار، مستەك يەلكىلىرىگە بىر باغلامدىن ئوتنى ئارتىۋالغان بەردەم يىگىتلەر شەرق تەرەپتىكى شاللىقتىن قايتىشقا باشلايدۇ. ئۇلار كۈن قىزىپ كېتىشتىن ئاۋۋال شاللىققا بېرىپ ئىشتان - كۆڭلەكلەرنى تۈرۈشكىنىچە شال ئوتاشقا تۇتۇش قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ چۈشلۈك دەم ئېلىشىمۇ دەريادا سۇغا بىرھازا چۆمۈلۈپ قىقاس - چۇقان كۆتۈرۈش، ئاندىن ئەتىگەن ئېلىۋالغان نانلىرىنى قېرى مالچىنىڭ ھويلىسىدا ئولتۇرۇپ بىر تاۋاقتىن مۇزدەك قېتىققا چىلاپ ھۇزۇرلىنىپ يېۋېلىش بىلەن ئۆتىدۇ، ئۇخلىغانلىرى سۆگەت سايىسىدا چاپانلىرىنى غېرىبچە تاشلاپ بىر دەم ياتىدۇ. باشقىلىرى باراڭلىقنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ بىر - ئىككى قول قارتا ئوينىشىدۇ ياكى ئەمدىلا قىزىرىشقا باشلىغان شاتۇتتىن ئۈزۈپ يېيىشىدۇ. ئۇلارنىڭ ھارغىن قەدەملىرى قۇمساڭغۇ يولدا ئېغىر - ئېغىر يۆتكىلىپ ماڭغاندا بالىلار قىزىقىپ ئۇلارغا قارىشىدۇ ۋە تېزىرەك چوڭ بولۇپ ئاشۇلاردەك شال ئوتاشقا بېرىشنى، دەريادا ئەرەكەن ئۈزۈپ ئويناشنى ئارزۇ قىلىشىدۇ. مانا بۇ مېنىڭ بالىلىقىمدىكى سۆيۈملۈك مەھەللەم.

1

ئۆيىمىز مەھەللىنىڭ مەن ياخشى كۆرىدىغان شەرقى چېتىگىرەك جايلاشقان بولغاچقا، باشقا بالىلارنىڭ ئېرىشىشى مۈمكىن بولمىغان قىزىقچىلىقلاردىن بەھرىمەن بولۇپ تۇراتتىم. سەھەردە ئورنۇمدىن تۇرۇپلا يالاڭ ئاياغلىرىم بىلەن تالاغا چىقسام دەريانىڭ رېتىملىق شاۋقۇنىنى ھەممىدىن بۇرۇن ئاڭلايتتىم. قۇياشنىڭ ئەتىگەنلىك نۇرى قويۇق تال باراڭلىرى ئارىسىدىن نەم توپىلىق ھويلىمىزغا تەڭگىدەك چوڭلىقتا سانسىز شوللىلارنى تاشلايتتى. مەن مۇزدەك ئېقىن سۇدا يۈزۈمنى يۇيۇپلا جاپاكەش ئاتا - ئانامنىڭ ئىشلىرىغا ياردەملىشىشكە باشلايتتىم. ئاتام قېرىلىق يېشىغا يەتكەن، ئانام جاپالىق ئەمگەك دەستىدىن ئۇرۇقلاپ قورايىدەكلا بولۇپ قالغانىدى. ئاچام بولسا ئۆز

ئۆيىنىڭ جاپاسىنى يەتكۈچە تارتقىنىغا قارىماي، ئېتىزدا ئەرلەر بىلەن ئوخشاش ئەمگەك قىلاتتى. ئاكام مىجەزىنىڭ چۈسلۈقى بىلەن تىرىشپ ئوقۇپ ئاخىر شەھەردىكى دارىلمۇئەللىمىنىڭ ئوقۇتقۇچى بولۇپ كەتكەنىدى. ئىنىم كىچىك ئىدى، شۇڭا تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان مەن تەتىل ۋە دەم ئېلىش كۈنلىرىمدە يېزا مەنزىرىسىدىن ھۇزۇرلانغاچ ئېتىز - ئېرىق ۋە ئۆيىنىڭ ئېغىر - يېنىك ئىشلىرىغا ياردەملىشىشىمگە توغرا كېلەتتى. ئاتام ھېسابات ئىشلىرىغا پىششىق، ناھەقچىلىككە چىدىمايدىغان، ئىچى كۈچلۈك ئادەم بولغاچقا، تولا چاغلاردا ئەترەتنىڭ ھېسابات ئىشلىرى ياكى ئىسكىلانغا قاراشتەك مەسئۇلىيەتچانلىقى كۈچلۈك ئىشلارغا قويۇلاتتى.

بۇ يىل مەھەللىدىكىلەرنىڭ دېيىشىچە، دەريانىڭ يۇقىرى ئېقىنى تەرەپتىكى بوز يەر ئېچىلىپ تېرىلغان كۈزلەكنىڭ بۇغدىيى بەك ئوخشىغاچقا، ھۆسۈل ئالدىنقى يىللاردىكىدىن ھەسسىلەپ كۆپ چىقتى. قانمىش. شۇڭا، ئەمگەك كۈچلىرى كۆپرەك تەشكىللىنىپ شۇ يەرگە مەخسۇس خامان ياساپ بۇغدايلارنى شۇ يەردىلا تېپىپ ئەكىلىپ ئىسكىلانغا ئەكىرمىسە بولمىغۇدەكمىش.

يۇقىرىقى گەپلەر چىقىپ بىرنەچچە كۈندىن كېيىن ئاتام بىزگە 10 كۈنلۈك ئوزۇق - تۈلۈكنى غەملەپ بېرىپ، قىلىدىغان ئىشلارنى ئانام بىلەن ئىككىمىزگە تاپىلدى. دە، ئەزالار بىلەن بىللە ھارۋىغا ئولتۇرۇپ يۈرۈپ كەتتى. كۈنلەر زېرىكىش ئىچىدە ئۆتۈشكە باشلىدى. ئەمدى تەتىلگە چىقىپ ئەرەبىن ئويناش پۇرسىتىگە ئېرىشكەندە ئاتامنىڭ يىراققا كېتىپ قېلىشى نېمىدېگەن ئازابلىق - ھە؟

ھەپتە ئۆتتى. تۈيۈقسىز مەھەللىنىڭ شەرقىي شىمال تەرىپىدە ھاۋا تۇتۇلۇپ تۇرۇم - تۇرۇم بولۇتلار پەيدا بولۇپ قالدى. ھەممەيلەن بۇ ھالەتلىق پەيتتە يامغۇر يېغىپ كەتمەسە بولاتتى، دېگەن ئەندىشىگە چۈشۈپ قېلىشتى. ئەگەر يامغۇر يېغىپ كېتىدىغان بولسا ئېتىز - خامانلاردىكى بۇغدايلار چىلىق - چىلىق سۇغا چۈمۈلۈپ دېھقانلارنىڭ بىر يىل تارتقان جاپاسى پۈتۈنلەي يوققا چىقاتتى. ئاخىر ئەندىشە

قىلغان ئىش يۈز بەردى. ئاسماننى قىلىچتەك تىلىپ بىرنەچچە قېتىم كەينى - كەينىدىن چاقماق چېقىشى بىلەنلا چېلەكلەپ قۇيغاندەك يامغۇر يېغىپ كەتتى. مال - چارۋىلار پىتىراپ قېچىپ قوتانلارغا ئۆزدىنى ئۇرۇشتى. بىردەمدىلا ھەممە ياق تۇمان قاپلىغان سۇ دۇنياسىغا ئايلىنىپ قالدى. يامغۇر پات ئارىدا توختايدىغاندەك قىلمايتتى.

تۆتىنچى كۈنى دەريانىڭ جەنۇبىدا ئېغىر يار ئېلىش ۋەقەسى كۆرۈلگەنلىكى ھەققىدىكى خەۋەر مەھەللىگە تارقىلىپ، تاللانغان ئەمگەك كۈچلىرى تۈركۈملەپ ئاتلىنىشقا باشلىغاندا ئاتام كۈزلەكتىن قايتىپ كەلدى. بىز ئۆيدىكى يامغۇر ۋەيرانچىلىقىدىن ئۆزىمىزنى تۇتالماي يىغلاپ كېتىشتۇق.

قىزىق يېرى شۇكى، كۈزلەكتە بىر تامچىمۇ يامغۇر ياغماپتۇ.

2

يار ئېلىپ كېتىش ۋەقەسىدىن كېيىن كۈزلەكتىكى بۇغدايلارنى كۈز كەلگۈچە شۇ يەردە ساقلاپ، ئىشلار بېسىققاندا يۆتكەپ كېلىدىغانلىقى توغرىسىدىكى گەپلەر چېقىشقا باشلىدى. ئۇ يەردە يارنىڭ ئۈستىدىكى كەڭ خاماننىڭ چېتىگە كۆتۈرۈپ سېلىنغان بىر ئىسكىلاتمۇ بار ئىدى. تېپىپ قىزىل چەشكە ئايلاندۇرۇلغان توننا - توننا بۇغدايلار ئاشۇ ئىسكىلاتقا بېسىپ قويۇلغانىدى.

بىر كۈنى ئەتىگەندە ئاتام ئىشىك ئالدىغا بىر كالتە مۇڭگۈزلۈك تاغىل ئۆكۈز قېتىلغان كۆتەك ھارۋىنى ھەيدەپ كېلىپ توختاتتى. دە، ئۆيدىن يوتقان - كۆرپە، نان ۋە چۆڭگۈن قاتارلىق باشقا نەرسىلەر - نى ئاچىقىپ بېسىشقا باشلىدى. ئاتام باغدىن ئېتىكىگە ئۈزۈپ چىققان شوخلا، مۇچ قاتارلىق كۆكتاتلارنى ياندىكى سۈپىغا تۆكۈپ تۇرۇپ ئاتامغا ئايانچىلىق قاراپ قويۇۋىدى، ئاتام ئاستا ئانامنىڭ يېنىغا بېرىپ بىرنەرسىلەرنى دەپ سۆزلەشكە باشلىدى.

ئەسلىي ئاتامغا كۈزلەكتىكى ئىسكىلاتقا قاراش ۋەزىپىسى يۈكلەندى.

گەنكەن. شۇڭا، بۇ ھارۋىدا بېرىپ شۇ يەردە بىر مەزگىل كۆزەتچە-لىك قىلىشقا توغرا كەپتۇ. ئۇ ماڭار ۋاقتىدا ئانامغا بەزى ئىشلارنى تاپلاپ قويۇپ ھارۋىنىڭ يېنىغا ئاستا باردى - دە، مېنى تۇيۇقسىز كۆرۈپ قالغاندەك بىردەم قاراپ تۇرۇپ كەتتى، ئاندىن ئانامغا بىر قاراپ قويۇپ مېنى ھارۋىغا چىقىشقا بۇيرۇدى. ئاتامنىڭ مېنى ھەم-راھلىققا ئېلىۋالغۇسى كەلگەنىدى. مەن بەك خۇشال بولۇپ سەكرەپلا ھارۋىغا چىقتىم. ئاتام ھېلىلا كېسىپ قويغان سۆگەت چىۋىقىنى قولغا ئېلىپ «چۇھ» دېدى - دە، ئېغىر ھارۋىنى ھەيدەپ سىرتقا ماڭدى. مەن پات - پات ئارقامغا قاراپ قويۇپ ئىنچىكە بادرا بىلەن توقۇپ ھويلا ئىشىكىنى قاشالاپ قويغان شاخشىغا يۆلىنىپ تۇرغان ئانامغا قولۇمنى پۇلاڭلىتىپ خوشلاشتىم. پىلىك ئېرىقنى بويلاپ سوزۇلغان بۇقا سۈيۈكى يولدا كۆتەك ھارۋا ئاستا شىمالغا قاراپ يۈرۈپ كېتە-ۋاتماقتا.

ئوخشىغان شالزارلىق، شىلدىرلاپ تۇرغان قاپاق تېرەكلىك ۋە سۆگەتزارلىق مەھەللە ئارقىدا قېلىپ، چىمچىلاقتەك پاتىمچۇقلار پىرت - پىرت قېچىپ يۈرگەن كۈمۈشتەك قۇم دۆۋىلىرى، ئەينەكتەك قاناتلىرىنى لېپىلدىتىپ ئۇچۇشۇپ يۈرگەن يىڭناغۇچىلار ماكان تۇتقان سۈزۈك دالا باشلانغاندا جىم ئولتۇرۇپ خىيالغا پاتقان ئاتام بېشىنى كۆتۈرۈپ تاغىل ئۆكۈزنى «چۇھ» دەپ ئىتتىكىلىتىپ قويدى - دە، ناخشىسىنى باشلىدى:

ئورماننى تولا ئورۇپ
قولۇم تېشىلىپ ئاقتى.
مەن ئاتامدىن ئايرىلىپ،
بىچارە ئانام باقتى.

ھويلاڭدىكى ئۈجمەڭنىڭ
بىر شاخى راۋاب بولدى.

سەن يارىمنىڭ دەردىدە،
يۈرەك - باغرىم كاۋاپ بولدى.

نېرىدا پارقىراپ تۇرغان زەيكەشلەر كۈن نۇرىدا چاقناپ ئاجايىپ
چىرايلىق تۈسكە كىرگەنىدى. كۆككە بىر ئۇچۇپ، بىر پەسىيىپ يەنە
تۈيۈقسىز ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپ بىردىنلا پەسكە شۇڭغۇپ سۇغا تۇمشۇ.
قىنى تىقىپ بېلىق ئوۋلاتقان بېلىقئالغۇچىلار، قاناتلىرىنى سوزۇپ -
سوزۇپ سۇ يۈزىدە لەيلەپ ئۇچۇۋاتقان ئاقچاپاي، قاشقالداقلار ئاۋازىنى
غەيرىي چىقىرىپ ئالتاغىل غاقلىدىشاتتى. سارلىق بويىدىكى سارغۇچ
چىملىققا باغلاپ قويۇلغان ھۇرۇن ئېشەكلەر قۇيرۇقلىرىنى ئېرىدە.
چەكلىك بىلەن شىپاڭلىتىپ تېقىمىدىكى بېزەڭ چىۋىنلەرنى قورۇيتە.
تى. ئاسماندا قاتار تىزىلىپ كېلىۋاتقان ھاڭگىرتلار نېمىدىندۇر ئۈر-
كىگەندەك تەڭلار ئەتراپقا قارىشاتتى.

كۈن تىكىلىشىپ ھەممە نەرسە مۈگدەپ قالغاندەك جىمجىتلىق
ئىچىدە تۇرغاندا، پەقەت ئاتامنىڭ مۇڭلۇق ناخشىسىلا تۈگەيدىغاندەك
ئەمەس، ئۇ تىزىغىچە تۇرۇۋالغان ئىشتىنىنى كالا ھەيدەيدىغان چىۋىق
بىلەن يۇقىرىغا تارتىپ قويۇپ «چۈھ» دەپ قوياتتى - دە، يەنە
ناخشىسىنى داۋام قىلاتتى. مەن ئولتۇرۇپ بېلىم ئاغرىپ كەتكەندىن
كېيىن ئاستا ئاتامنىڭ يېنىغا قىڭغايىدىم - دە، ئاسمانغا قاراپ خىيال
سۈرۈشكە باشلىدىم. كۆزلىرىم كۆكتە ئاستا ئۇزۇپ يۈرگەن بىغەم
بۆلۈتلەرگە چۈشتى. ئاتام يىرىك قوللىرى بىلەن ئاندا - مۇندا تۈكلەر
ئۆسۈشكە باشلىغان ئېڭىكىمنى سىلاپ ئولتۇرۇپ دۇنيانىڭ بارلىق
غەم - ئەندىشىسى، ئازاب - ئوقۇبەت، خۇشاللىق ۋە قايغۇسىنى ھەمدە
سېھىرلىق ياشلىقىنى ئەسلىتىدىغان مۇڭلۇق ناخشىسىنى ئېيتماقتا.

بۇغداي تېرىدىم توڭدا،
قۇشقاچ يەيدىكەن ئوڭدا.
سەن يارىمنىڭ ۋاقتىدا،
تامبال قالمدى قوڭدا.

مېنىڭ كۆزۈم تۇيۇقسىز ئاتامنىڭ كۆزلىرىدە يالتىراپ قالغان ئىككى تامچە ياشقا چۈشۈپ قالدى. ئۇ زادى نېمىگە يىغلىغاندۇ؟ مۇشۇنداق جاپالىق كۈنلىرىنىڭ قاچانغۇچە داۋاملىشىشىنى بىلەلمەي، بىزنى ياخشىراق كۈنگە ئۇلاشتۇرالمىي قېرىپ كېتىۋاتقانلىقىدىن ئۆ-كۈنۈپ، خۇداغا ئۈنسز ئىلتىجا قىلىپ يىغلاۋاتقانمىدۇ؟ ياكى ئۆمۈر-دە تارتقان بارلىق ئازاب - ئوقۇبەتلىرىنى ئويلاپ ئۆتۈپ كەتكەن مۇشەققەتلىك كۈنلىرىنى ناخشا بىلەن بايان قىلىپ بولالماي، ئى-چىگە پاتىمىغان پىغانلىرىنى مۇشۇ ئادەم-سىز دالاغا تۆكۈپ يىغلا-ۋاتقانمىدۇ؟... ئۇنىڭ يىرىك ساقاللىرى ئاستىدىكى كېكىردىكى خۇد-دى ئىنچىكە يوللۇق چېپەرقۇتتەك قويۇق قورۇقلار بىلەن تارتىشىپ، لەشتەك بولۇپ قالغان نېپىز تېرىسى تىنىمىسىز لېپىلدايتتى. مەن ئاتامنىڭ قېرىلىق يەتكەن گەۋدەسىگە قاراپ يېتىۋەرگۈم كەلمىگەندەك ئاستا ئۆرە بولۇپ ئولتۇردۇم.

نېرىدا قويۇق بىر باغ كۆرۈندى. ئۇنىڭ نېرىسىدا بولسا ئاران قارىيىپ كۆرۈنۈپ تۇرغان خۇددى مەڭگۈلۈك سۈكۈتكە چۆمگەندەك غادايغان تەڭرىتاغلىرى غۇۋا كۆرۈنمەكتە. باغنىڭ ئەتراپىدا ھېچقان-داق جانلىق كۆرۈنمەيدۇ. شىمالىي تەرەپكە سۈرۈلگەنچە ئېگىز سېغىز توپىدىن ھاسىل بولغان دەريانىڭ غەربى تەرىپىدە چۈخچىيىپ تۇرغان بىر كاھىشلىق ئۆي كۆرۈندى.

— كەلدۇق ئوغلۇم، — دېدى ئاتام ئېغىر تىنىپ. مەن ئېغىر-لاشقان گەۋدەمنى كۆتۈرۈپ باياتىنقى خىياللىرىمنى پۈتۈنلەي ئۇنتۇ-غاندەك يېنىكلەپ قالدىم.

3

ئىسكىلاتقا ۋاقىتىنچە قاراپ تۇرغان ئىككى كۆزەتچى نەرسە - كېرەكلىرىنى بىز كەلگەن ھارۋىغا تاشلاپ مەھەللە ياققا قاراپ كېتىپ قالدى. ئاتامغا ئەگىشىپ مەن يوتقان - كۆرپە، قاچا -

قومۇچلارنى ئىسكىلاتنىڭ ئىشىكى يېنىدىكى سايە يەرگە چۈشۈردۈم. ئاتام بايىلا ھېلىقىلاردىن ئۆتكۈزۈۋالغان ئاچقۇچلارنى شاراقلىتىپ يۈرۈپ ئىسكىلاتنىڭ ئېغىر جويۇن قۇلۇپلىرىنى بىر- بىرلەپ ئېچىپ تەكشۈرۈپ چىقتى، ئاندىن پېشانىسىدىكى مۇنچاق - مۇنچاق تەرلەرنى قولى بىلەن ئېرتىپ تۈرۈپ:

— قورسىقىڭ تازا ئېچىپ كەتكەندۇ - ھە؟ — دەپ سورىدى.

— ياق ئاتا، بىردەم تۇرۇپ نان يېسەكمۇ بولىدۇ، — دېدىممەن ئۇزاقتىن بۇيان تۇنجى قېتىم ھارۋىغا چىقىپ سەپەر قىلغاندا. لىقىمنىڭ خۇشاللىقىدا.

ئىسكىلاتتىن ئانچە يىراق بولمىغان باغ قايسدۇر بىر چاغلاردا ئاللىكىملەر تەرىپىدىن بەرپا قىلىنغان بولسىمۇ، نېمىشقىدۇر ئەمدى پۈتۈنلەي تاشلىۋېتىلگەنىدى. ئەتراپنى قورشاپ تۇرغان قاشا - چىتلاق - لىرىمۇ يوق، يېلىم چىقىپ كەتكەن ئۆرۈك، سۇرغاق شاپتۇللارنىڭ يوپۇرماقلىرى سولىشىپ كەتكەن ئىدى. دەريا تەرەپتىكى ئازراق ئو- چۇقچىلىق كونا كېسەك ئەسكى تامنىڭ ئىزنالىرى بىلەن چوخچىيىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ نېرىسىدا بېلى ئېگىلىپ ئۇچلىرى يەرگە تېگىپ قالغان 20 ~ 80 تۈپ جىگدە تېخىمۇ مۇڭلۇق بىر تۈستە بۇ باغنى قورۇقداپ تۇراتتى. پەقەت شىمال تەرىپىدىكى بىر سەينا چوڭلۇقىدىكى سايىدا ئېگىزىرەك دۆڭنىڭ تېگىدىن سىرغىپ چىقىپ تۇرغان بىر بۇلاق بولۇپ، بىلەكتىن چوڭراق سۈپسۈزۈك سۈيى ئاستا ئېقىپ بېرىپ ھېلىقى چۈمۈلە بېسىپ كەتكەن قۇمساڭغۇ يەرگىچە ئارىلىقتا ئۇدۇللۇق يەرگە سىڭىپ باراتتى. قارماققا بۇ باغنىڭ شۇنچىلىك كۆكرىپ تۇرۇشىغا مۇشۇ بۇلاقلا نەملىك يەتكۈزۈپ بېرىۋاتقانداك ئىدى. ھارۋا يولىنىڭ غەرب تەرىپىدىكى بوشلۇقتا ئۆي ئېگىزلىكىدىكى بىر جۈپ قۇم دۆۋىسى قىزىق ئاپتاپقا قاقلىنىپ گويا بىر جۈپ غايەت زور ئەمچەكتەك چوخچىيىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ئەتراپىدا دۈپدۈ- گىلەك بولۇپ ئۆسكەن ياپيېشىل ئېشەك قومۇشلىرى غۇجمەكلىشىپ

قۇمنىڭ تېگىدىن نەملىكىنى شورايىتى، تېخىمۇ نېرىدا بولسا تىك چۈشكەن كۈن نۇرىدا سارغىيىپ تۇرغان چەكسىز ئېگىزلىق كۆڭۈلگە بىر خىل يېقىمسىز تۇيغۇ بېغىشلاپ سوزۇلۇپ ياتاتتى.

— بۇ كىمنىڭ بېغى ئاتا، — دەپ سورىدىم. شۇنچە چوڭ باغنىڭ ئىگىسىز تاشلىنىپ قالغىنىغا زادى ئەقلىم يەتمەي ئەجەبلىنىپ.

— بۇ ئەسلىي رۇسۇلباينىڭ بېغى بولىدىغان بالام، ئاۋۇ يارلىق. تىكى كونا تۈگمەننىڭ ئىزىنى كۆردۈڭمۇ؟

مەن يۈگۈرۈپ گىرۋەككە بېرىپ دەريانىڭ بىرلىشىپ كەتكەن يارلىقىغا قارىدىم، ئۇ يەردە بىر كونا كەپىنىڭ ئىزى، ياندا چۇۋۇلغان بىر ياغاچ چاقپىلەك ۋە گىرۋىكى خېلىلا يوغان پۇچىلىنىپ كەتكەن تۈگمەن تېشى يېرىم لايغا پاتقان ھالدا تاشلىنىپ تۇراتتى.

— كۆردۈم، — دېدىم يەنە يۈگۈرۈپ ئورنۇمغا كېلىپ.

— كېيىن دەريا قىنى پەسلەپ بۇ يەرگە سۇ چىقماستىن بولۇپ كەتتى. تۈگمەندە ئۇن تارتقۇزىدىغانلارمۇ ئازايدى. شۇنىڭ بىلەن رۇ-سۇل ئاخۇن بۇ يەرنى تاشلاپ شەھەردىكى باي خوتۇنغا ئۆيلەندى. دە، بىراقلا كۆچۈپ كىرىپ كەتتى. كېيىن نېمە ئىشلار بولۇپ كەتتى بىلىمدۇق بالام، شۇنىڭدىن بۇيان بۇ باغ مۇشۇنداق قاغجىراپ تۇرىدىغۇ.

بىز بىر پارچىدىن ناننى بۇلاق سۈيىگە چىلاپ يېگەندىن كېيىن، ئاتام باغ ئەتراپىدىكى جىگدە - چاتقاللاردىن شاخ كېسىپ كۈن ئولتۇ-رۇشتىن بۇرۇن ئىسكىلاتقا يېقىنراق يەرگە ئاددىي كەپىلىك ئورۇن تەييارلىماقچى بولدى. مەن باغنىڭ ئىچكىرىسىگە كىرىپ يېلىم بې-سىپ كەتكەن سۇرغاق شاپتۇل ۋە ئالمىلارنى تاماشا قىلىشقا باشلى-دىم. بۇ يەردە مەن بىلەن ئاتامدىن باشقا ئادەم بولمىغاچقا، پەقەت كۈننىڭ بارا - بارا غەربكە يۆتكىلىشى، دەرەخ سايىسىنىڭ تېخىمۇ ئۆزىرىپ بېرىشىنى، يىراقتىن ئاندا - ساندا ئاڭلىنىپ قالىدىغان ياۋا قۇشلارنىڭ ئۈزۈپ - ئۈزۈپ غاقلىدىشى ۋە دەريا بويىدىكى پور توپىلاڭدا يېتىپ ئۆزىنى ئاپتاپقا سېلىۋاتقان ئاق قۇشقاچلارنىڭ تۈ-

رۇپ - تۇرۇپ توپا توزىتىپ گۈرگىنىپ قويۇشنى يىراقتىن تاماشا قىلىشلار ماڭا ئەڭ كۆڭۈللۈك ئويۇن بولۇپ تۇيۇلاتتى.

4

ئاتامغا ھەقىقەتەن قەبرىلىق يېتىشكە باشلىغانىدى. ئۇ ئەتراپتىن چاتاپ ئېلىپ كەلگەن شاخ - شۇمىلار بىلەن يېپىپ، ئىككىمىز پانتۇدەك قىلىپ ئىچىگە كىگىزنى سېلىپ ئەپچىل بىر كەپە ياسىغان بولۇپ، ئۆزىمۇ ئاشۇ كەپىگىلا ئوخشىشىپ قالغانىدى. بىز كەلگەن 10 كۈندىن بېرى ھايات ئوخشاش بىر خىللا داۋاملىشىۋاتاتتى. ئىسكىلاتنى يوقلاش، قۇمغا قاقلىنىش، دەريا بويىنى ئايلىنىش...

بۇ يەر بەك چەت شۇنداقلا ناھايىتى خىلۋەت ماكان بولغاچقا، غەيرىي بىرەرسىنىڭ كېلىپ ئويلىمىغان ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشىدىن ئەنسىرەش پۈتۈنلەي ھاجەتسىز ئىدى. شۇڭا، ئاتام پات - پات ئىسكىلاتقا كىرىپ بۇغدايلارنىڭ نەملىكىنى تەكشۈرۈپ قويغاندىن باشقا ئىشلاردىن ئەنسىرمىسەكمۇ بولاتتى. ئاتام پەقەت بۇرۇندىن ئىشلەپ ھەرىكەت قىلىپ ئۆگىنىپ قالغان ئادەم بولغاچقا جىم ئولتۇرسا ئىچى پۇشۇپ قالمىدۇ، تۇرۇپ - تۇرۇپلا ئىسكىلات ئەتراپىنى ئايلىنىپ تامىنىڭ بىرەر يېرىدىن چاڭ كەتتىمۇ يوق، دېگەندەك سىنچىلاپ قاراپ كېتەتتى. لېكىن، تام تۈۋىدىكى يۇمران نوتلار كۆكلىپ قالغان ئاقۇچ قۇمساڭغۇ توپىدا توپ - توپ چۈمۈلىلەر ئۆزىدىن نەچچە ھەسسە يوغان نەرسىلەرنى پىداكارلىق بىلەن كۆتۈرۈپ ئالدىراش كۆتۈرۈپ يۈرگىنىنى كۆرگەندە ئاندىن خاتىرجەم بولغاندەك بولۇپ يېلىنى رۇسلايتتى.

كىشىنى بىزار قىلىدىغان شۇنداقلا يەنە ئارامسىزلانغان تۇيغۇلار - نى تىنچلاندۇرىدىغان جىمجىتلىق قاپلىغان بۇ يەرنى پەقەت باغنىڭ شەرقىي تەرىپىدىكى يارلىققا تاكى ئۇپۇققىچە يېيىلغان دەريانىڭ تۈ - رۇپ - تۇرۇپ شاۋقۇنلاپ قويۇشىدىن ھاسىل بولغان بىر خىل ئاۋازلا